

แม่คิดว่ายาช่วยลูกได้

บ่ายวันหนึ่งฉันขับรถเพื่อไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ ไปติดตามเยี่ยมบ้าน มีเจ้าหน้าที่เป็นเพื่อนร่วมทางคอยช่วยจดเส้นทางเพื่อกลับไปเขียน แผนที่หลังเยี่ยม การไปเยี่ยมเด็กครั้งนี้เพื่อต้องการติดตาม เด็กในความรับผิดชอบของฉันที่ฝึกครบโปรแกรม 3 เดือนของศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการราชนาฏกุล(ม่วงแค) การเยี่ยมบ้านเด็ก เราจะได้เห็นสภาพสิ่งแวดล้อมที่บ้าน และให้คำแนะนำ ที่เหมาะสม ค้นหาปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนเด็กรายนี้เป็น เด็กชายรูปร่างท้วม ค่อนข้างอ้วน แก้มอ้มทั้งสองข้าง ผิวค่อนข้างดำ สบตาบ้าง ไม่สบตาบ้าง เรียกชื่อหันมอง มีภาษาพูดของตัวเอง พูดออกเสียงตาม พูดโต้ตอบได้ พูดชื่อสีได้หลายสี พูดเรื่องที่คุ้นเคย เด็กเป็นลูกคนแรก มีน้องสาวหนึ่งคน

ฉันขับรถไปถึงโฮมโปรพระราม 2 จอดรถคอยมารดามารับ โทรศัพท์หามารดาไม่นานก็เห็นมารดาขี่รถมอเตอร์ไซด์มากับเด็ก ทำท่าทางนั่งของเด็ก ดูมั่นคง นั่งนิ่งมาก เด็กจับตัวมารดาเล็กน้อย มารดาบอกว่าเด็กชอบนั่งรถเล่นและมารดาขับพาไปเที่ยวบ่อยใกล้ๆบ้าน มารดาขี่รถนำไปและพาฉันไปจอดรถที่หน้าคลินิกปากซอย ฉันเดินตามรถ มารดาเข้าถนนซอยเล็กๆ ชื่อชุมชนสายสัมพันธ์ มีถนนเลียบบลวง เดินลัด เลาะไปตามทางไกลพอสมควร รถใหญ่ขับเข้าไปไม่ได้ ฉันเดินเกือบสุดถนนพบบ้านเด็กอยู่เกือบสุดซอย รอบๆบ้านด้านซ้ายและหลังบ้าน เป็นห้องเช่า ด้านขวาเป็นพื้นที่ว่างมีผักตบชวา บ้านเด็กมีรั้วกันด้วยไม้ไม้แน่นหนา นำเศษไม้มาตีไว้ ประตูมีกลอนอยู่ต่ำเด็กสามารถเปิดเองได้ เป็นบ้านไม้ชั้นเดียว ยกตัวบ้านสูงจากพื้นพอสมควร ใต้ถุนบ้านด้านหน้าบ้าน ทำเป็นที่พักผ่อนเล่นของปู่ ระเบียงหน้าบ้านยื่นออกมา มีที่กั้นไม้ให้เดิน กลางมา เมื่อฉันเดินมาถึงบ้านพบย่าและน้องสาว ของเด็ก วันนี้ฉันมา เพื่อเยี่ยมติดตามการฝึกตามโปรแกรมหลังฝึก ครบ จากการสอบถาม เรื่องฝึกของเด็ก มารดาบอกว่าเด็กพูดได้มากขึ้น พูดตามได้ บอกชื่อสีได้ พูดต่อคำ พูดตัวเลขได้ มารดาฝึกเด็กขีดเขียนบ้าง มารดาเล่าให้ฉันฟังว่า เวลา เด็กอยู่ที่บ้าน เปิดประตูเดินไปร้านค้าที่อยู่ใกล้บ้านเพื่อซื้อไอศกรีมได้ ย่าบอกว่าสั่งร้านค้า ไว้แล้วให้มาคิดเงินที หลัง เด็กเคยมีการพลัดหลง ไปไกลจากบ้าน แต่เนื่องจากมารดามีการสื่อสารกับเพื่อนบ้าน พาเด็กมาส่งให้ก็เคยมี แต่สิ่งที่มารดาเป็นห่วงมากคือเด็กชอบวิ่งตามรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างที่มาส่งคนในซอย เพราะเด็กชอบรถมอเตอร์ไซด์มาก ต้องการนั่งรถเที่ยว มารดากลัวอุบัติเหตุมาก จึงไปพบแพทย์ที่สถาบัน ฯเพื่อขอยา ให้เด็กรับประทาน เด็กจะได้อยู่นิ่งขึ้น ฉันถามมารดาว่า **“ทำไมแม่ถึงคิดว่ายาช่วย ลูกได้”** มารดาบอกว่ามารดาพาลูกไปฝึกที่โรงพยาบาลตา กสิน ได้พูดคุยผู้ปกครองเด็กคนหนึ่ง ลูกเขาอยู่นิ่งเลย หลังทานยาเด็กนิ่งขึ้น มารดาจึงไปขอยาจากแพทย์ หลังให้ยาเด็กทานได้ 4 วัน มารดาตัดสินใจหยุดยาเอง ด้วยเหตุผลว่าหลังเด็กทานยา เด็กมีอาการซึม แต่ยังไม่ นิ่ง เวลาเดินมีอาการเซไม่มั่นคง แม่คิดว่าไม่กินยาเด็กมีอาการดีกว่านี้ ฉันแนะนำเรื่องการหยุดยากับมารดา ควรมีการปรึกษาแพทย์ก่อนทุกครั้ง เพื่อให้แพทย์พิจารณาปรับยาหรือบันทึกการหยุดยาในแฟ้มการรักษา มารดารับฟัง ฉันชวนมารดาและย่าค้นหาปัญหาเรื่องเด็กวิ่งตามรถ ให้แก่ปัญหาที่ต้นเหตุ พบว่าประตูเด็กเปิดได้ ควรหาไม้มาตีเพิ่ม ติดกลอนให้สูงขึ้น มารดาบอกว่าทำไม่ได้ เพราะมีคนเช่าบ้าน อยู่ด้านในต้องเดินเข้า – ออก ฉันถามว่าบ้านที่อยู่เป็นที่ของเราใช่ไหม มารดาบอกว่า “ใช่” จึงแนะนำมารดาให้ตีป้ายบอกว่า **“เด็กชน เปิด-ปิด กลอนทุกครั้ง เมื่อเข้าออก”** มีการพูดคุยกับเพื่อนบ้านอีกทางเพื่อให้ทราบปัญหาของเรา หลังเยี่ยมฉันมีการติดตาม เรื่องการพบ

แพทย์เพื่อแจ้งการหยุดยา มารดาบอกได้พบแพทย์แล้ว ส่วนการแก้ไขประตุมารดาบอกว่าปรึกษาสามีและสมาชิกในครอบครัว กำลังเตรียมไม้ทำอยู่ มารดาเล่าว่าหลังพูดคุยกับครู มารดาเล่นกับลูกมากขึ้น สนใจการฝึกดูแลลูกอย่างใกล้ชิด เวลาทำงานบ้านให้เด็กอยู่ใกล้กับมารดา คอยระวังไม่让孩子คลาดสายตา ฉันฟังมารดาแล้วรู้สึกดีใจ ที่มารดาเข้าใจปัญหาและสามารถปรับวิธีการเลี้ยงดูลูก ไม่คิดพึ่งยาอีกต่อไป

ฉันอยากบอกเรื่องนี้กับผู้ อ่านว่ายังมีผู้ปกครองอีกหลายท่าน ที่มีความคิดว่ายาช่วยจัดการพฤติกรรมเด็กได้ แต่การใช้ยานั้นย่อมมีผลข้างเคียงมารดาควรรับรู้ก่อนและแก้ไขที่สาเหตุ ยาจะเป็นทางเลือกสุดท้ายของการแก้ปัญหา

นาง ฉวีวรรณ โปธิ์รักษา

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ